

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/23/2016
Identifikačné číslo spisu:	6013201845
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6013201845.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Beaty Miničovej v spore žalobcu: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Bratislava, ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, proti žalovanému: Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., so sídlom kancelárie Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 44 088 833, správca konkurznej podstaty úpadcu A., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., žalovaný právne zastúpený: Advokátska kancelária TAGAJ, s.r.o., so sídlom SNP 38, 976 32 Badín, IČO: 47 234 091, v konaní o určenie pohľadávky vo výške 3.848,61 Eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. marca 2014, č. k. 23S/336/2013-43, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. marca 2014, č. k. 23S/336/2013-43 p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 12. marca 2014, č. k. 23S/336/2013-43, žalobu žalobcu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania, titulom trov právneho zastúpenia, na účet Advokátskej kancelárie TAGAJ, s.r.o., SNP 38, 976 32 Badín, v sume 167,78 Eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd uviedol, že návrhom doručeným Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 06.12.2013 (správne žalobou v zmysle § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v platnom znení, ďalej aj „ZKR“) sa žalobca domáhal, aby súd určil, že v konkurznom, konaní č. k. 1K/46/2013 na majetok úpadcu A., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., popretá pohľadávka Sociálnej poisťovne v celkovej výške 3.848,61 Eur prihlásená pod por. č. 3/1 vo výške 2.235,57 Eur, pod por. č. 3/2 vo výške 973,01 Eur, pod por. č. 3/4 vo výške 409,74 Eur a pod por. č. 3/5 vo výške 230,29 Eur, sa považuje za zistenú v celom rozsahu, čo do právneho dôvodu a čo do výšky. Žalobu odôvodňoval v podstate tým, že uplatnené pohľadávky, ktoré boli popreté správcom nie je možné v zmysle ustanovenia § 32 zákona č. 7/2005 Z. z. poprieť, a to z dôvodu, že podľa ustanovenia § 32 ods. 19 tohto zákona „Pohľadávka určená právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu

verejnej moci sa v určenom rozsahu považuje za zistenú." Žalobca dôvodil, že Sociálna poisťovňa, ako orgán verejnej moci v priamej pôsobnosti Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR, v zmysle § 144 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej aj „ZSP“), predpíše poistné fyzickej alebo právnickej osobe povinnej odvádzať poistné, ak táto osoba neodviedla poistné vôbec, alebo ak ho odviedla v nesprávnej sume, teda je tým orgánom verejnej moci, ktorý je zo zákona oprávnený autoritatívne rozhodovať.

3. S poukazom na § 147 ods. 3 ZSP a § 32 ZKR dospel súd prvej inštancie k záveru, že pohľadávky žalobcu boli popreté z dôvodu premlčania práva vymáhať poistné v zmysle § 147 ods. 3 ZSP. Aj keď sa v popretí jednoznačne neuvádza slovné dôvody premlčania vymáhania pohľadávok, je táto skutočnosť zrejmá z odkazu na ustanovenie § 147 ods. 3 ZSP. Preto prvoinštančný súd nepovažuje za správne formulovaný petit žaloby, ktorým sa žalobca domáha určenia, že popreté pohľadávky sa považujú za zistené, čo do právneho dôvodu a čo do výšky, nakoľko toto nezodpovedá dôvodu popretia pohľadávok správcom, ktorým je premlčanie vymáhania poistného v zmysle § 147 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z.

4. Súd prvej inštancie k odvolacej námietke žalobcu zdôraznil, že zákonodarcu mal v § 32 ods. 19 ZKR na mysli rozhodnutie vydané v incidenčnom konaní, v ktorom o určení popretej pohľadávky rozhodujú výlučne súdy, a to aj v prípade, ak bola popretá pohľadávka veriteľa, o ktorej rozhodovať patrí do právomoci iného orgánu ako súdu v zmysle § 32 ods. 13 ZKR. Takže po právnej úprave účinnej od 01.01.2012, na základe ktorej bola prenesená právomoc na rozhodovanie v incidenčných sporoch o popretých pohľadávkach, o ktorých rozhodovať patrí do právomoci iného orgánu ako súdu, na súd, ktorý by bol príslušný na preskúmanie zákonnosti takéhoto rozhodnutia, a to aj v prípade, ak by iný orgán takéto rozhodnutie nevydal, je podľa súdu prvej inštancie v hypotéze § 32 ods. 19 ZKR uvedené „... alebo iného orgánu verejnej moci...“ v súčasnosti nadbytočným, pretože právomoc iných orgánov rozhodovať v incidenčných sporoch po jej prenesení na súdy, už neexistuje.

5. Krajský súd poukázal na § 147 ods. 3 ZSP, podľa ktorého právo vymáhať poistné sa premlčí v lehote šesť rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa poistné predpísalo. Z rozhodnutí Sociálnej poisťovne, pobočka Lučenec vyplýva, že právo vymáhať poistné u prihlásenej pohľadávky por. č. 3/1 sa premlčalo dňa 05.06.2012, u pohľadávky por. č. 3/2 sa právo vymáhať poistné premlčalo dňa 20.09.2012, u prihlásenej pohľadávky por. č. 3/4 sa právo vymáhať poistné premlčalo dňa 27.04.2013 a u prihlásenej pohľadávky por. č. 3/5 sa právo vymáhať poistné premlčalo dňa 15.08.2013.

6. Popretie predmetných pohľadávok správcom z dôvodu premlčania vymáhania v zmysle § 147 ods. 3 ZSP, je preto podľa súdu prvej inštancie vznesením námietky premlčania a vzhľadom na účinky premlčania nedochádza k zániku pohľadávok, avšak pre premlčanie práva ich vymáhať nemôžu byť v rámci konečného rozvrhu uspokojované.

7. Pohľadávky možno považovať z hľadiska právneho dôvodu a výšky za zistené, avšak pre premlčanie práva na ich vymáhanie nemôžu byť v rámci konečného rozvrhu uspokojované. Preto právny záujem žalobcu by podľa krajského súdu mal byť na určení, že pohľadávky sú vymáhatelné, teda nie sú vylúčené z uspokojovania, ak sa domnieva, že nedošlo k premlčaniu práva vymáhať popreté pohľadávky priznané právoplatnými rozhodnutiami Sociálnej poisťovne.

8. Z vyššie uvedených dôvodov, najmä z dôvodu, že žalobca nenapadol žalobou spornosť jeho popretých pohľadávok, ktorá spočíva v dôvode premlčania vymáhania, z dôvodu nesprávne formulovaného petitu, z dôvodu neopodstatnenosti žalobného dôvodu o nemožnosti popierať predmetné pohľadávky s poukazom na ustanovenie § 32 ods. 19 ZKR a z dôvodu neunesenia dôkazného bremena preukázať, že právo vymáhať pohľadávky sa nepremlčalo, krajský súd žalobu žalobcu zamietol. Výrok o trovách konania sa zakladá podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

9. Proti napadnutému rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd vydal rozsudok, v ktorom určí, že v konkurznom konaní sp. zn. 1K/46/2013 na majetok úpadcu A., nar. X.X.XXXX, bytom R., popretá pohľadávka Sociálnej poisťovne v celkovej 3 848,61 Eur prihlásená pod por. č. 3/1 vo výške 2 235,57 Eur, pod por. č. 3/2 vo výške 973,01 Eur, pod por. č. 3/4 vo výške 409,74 Eur, a pod por. č. 3/5 vo výške 230,29 Eur sa považuje za zistenú v celom rozsahu čo do právneho dôvodu a čo do výšky. S tým, že Najvyšší súd SR trovy konania neprizná žiadnemu účastníkovi konania.

10. Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že Krajský súd v Banskej Bystrici v napadnutom rozhodnutí nesprávne aplikoval ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v platnom znení a

tiež nesprávne vyhodnotil dôkazy predložené súdu. Podľa žalobcu z písomného oznámenia žalovaného o popretí pohľadávky zo dňa 11.11.2013 je zrejmé, že žalovaný v procese popierania pohľadávok poprel právny dôvod a výšku pohľadávky. Uvedené popretie bolo zapísané v zozname pohľadávok a uložené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1K/46/2013.

11. Žalobca dodal, že podľa ustanovenia § 32 ods. 9 ZKR sa môže domáhať určenia popretej pohľadávky, teda len toho čo bolo dôvodom popretia žalovaným. Preto je žalobca toho názoru, že Krajský súd v Banskej Bystrici nesprávne aplikoval § 32 ods. 9 ZKR, keď uviedol, že žalobca nesprávne formuloval petit žaloby. Žalobca sa domáhal len toho, čo bolo žalovaným popreté. Žalobca má preto za to, že správne formuloval petit žaloby a domáha sa právneho dôvodu a výšky pohľadávky pretože dôvodom popretia správcom - žalovaným nebola vymáhateľnosť pohľadávky.

12. Žalobca zásadne formuluje petit tak ako bol označený v žalobe, domáha sa toho čo bolo popreté a z právnej praxe jednotlivých súdov vyplýva, že príslušné súdy rozhodujú o veciach uvedených v petite. Krajský súd v Banskej Bystrici sa preto pri svojom rozhodovaní mal pridržovať dôvodom popretia, domáhanie sa určenia vymáhateľnosti pohľadávky by bolo zo strany žalobcu nad rámec meritú veci. Vzhľadom na uvedené, žalobca z právneho dôvodu ako aj výšky pohľadávky považuje žalobca predmetnú pohľadávku za zistenú. Uvedená pohľadávka je vedená v účtovníctve žalobcu, je právoplatná a vykonateľná.

13. Zákon v § 32 ods. 19 ZKR rieši účinky rozhodnutia iných orgánov verejnej moci. V ustanovení § 32 ods. 13 ZKR bola určená príslušnosť súdu, ktorý je príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia príslušný aj v konaní o určení tejto pohľadávky. Preto mal Krajský súd v Banskej Bystrici podľa žalobcu vychádzať z ustanovenia § 32 ods. 19 ZKR, keď veriteľ, ktorý má vykonateľnú pohľadávku, má aj zvýšenú právnu ochranu a jeho pohľadávka sa považuje za zistenú. Takúto pohľadávku na základe rozhodnutia iných orgánov verejnej moci si prihlásil do konkurzu prihláškou žalobca. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že v zákone o konkurze a vyrovnaní nebolo konkrétne vymedzené, ktoré pohľadávky sa považujú za zistené, preto rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo/71/2007, na ktoré poukázal krajský súd, nemožno aplikovať v tomto procese.

14. Zdôvodnenie prvoinštančného súdu, že § 32 ods. 19 ZKR sa vzťahuje na rozhodnutia súdu v incidenčnom konaní, by podľa žalobcu v praxi neprichádzalo do úvahy, pretože § 32 ZKR sa vzťahuje na proces popierania a zistenia pohľadávky a výsledok incidenčného sporu je časovo aj vecne následkom aplikácie § 32 ZKR. Pre akceptáciu výsledku incidenčného sporu, podľa žalobcu nie je potrebné osobitné ustanovenie zákona, tak ako to uvádza v odôvodnení Krajský súd v Banskej Bystrici, pretože platí pre obidve strany. Zo znenia uvedeného ustanovenia vyplýva zvýšená právna ochrana pre tých, o ktorých právach už bolo rozhodnuté pred vyhlásením konkurzu a to či už prostredníctvom súdu alebo správneho orgánu. Preto je podľa žalobcu zvlášť dôležité poukázať na nesprávnosť postupu správcu v procese popierania.

15. V odvolaní žalobca ďalej uviedol, že priznanie trov právneho zastúpenia Krajským súdom v Banskej Bystrici považuje za neúčelne vynaložené na bránenie práva, nakoľko predmetné súdne konanie sa nevyznačuje osobitnou právnou problematikou alebo inou zložitou prejednávanej veci, pre ktoré by bolo možné uvažovať o osobitnom právnom zastúpení. Navyše žalovaný popierajúci správca má právnické vzdelanie s titulom JUDr. Krajský súd v Banskej Bystrici nevychádzal z týchto skutočností, a priznal trovy konania, pričom pri svojom rozhodovaní sa nezaoberal zložitou konania a tým, že predmetom konkurzného konania je to, aby správca čo v najvyššej miere uspokojil veriteľov konkurzu, aby spravoval majetok podliehajúci konkurzu s odbornou starostlivosťou tak, aby výdavky na jeho správu boli vynakladané v nevyhnutnej miere po dôkladnom zvážení ich účelnosti a hospodárnosti. Preto podľa žalobcu poverenie advokáta žalovaným v tomto konaní je aj nehospodárne a navyše aj v rozpore s ustanovením § 86 ods. 1 ZKR.

16. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania. Uviedol, že žalobca ako orgán verejnej moci je oprávnený predpísať poisťné v prípade neodvedenia poisťného, resp. odvedenia nesprávnej sumy poisťného, rozhodnutím a to lehote 10 rokov od splatnosti poisťného. Následne je žalobcovi zákonom priznaná možnosť, na základe právoplatného rozhodnutia vymáhať predpísané poisťné v lehote 6 rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa poisťné predpisalo. Zákon týmto podľa žalovaného poskytuje žalobcovi možnosť si svoj nárok uplatniť v maximálnej dobe 16 rokov od splatnosti poisťného. Pohľadávkam premlčacia doba postupne uplynula ešte pred vyhlásením konkurzu, t

.j. dňa 27.08.2013. Z uvedených dôvodov má žalovaný za to, že postupoval v zmysle zákonných ustanovení a správne s poukazom na ust. § 32 ods. 1 a 2 ZKR, pohľadávky poprel čo do právneho dôvodu a výšky z dôvodu ich premlčania.

17. K aplikácii ustanovenia § 32 ods. 19 ZKR žalovaný uviedol, že ako správca úpadcu pri výkone svojej správcovskej činnosti postupoval v zmysle zákonných ustanovení a nenamietol samotný právny dôvod vzniku pohľadávok (právoplatné rozhodnutia žalobcu), ale vzniesol námietku ich premlčania. Vzhľadom na túto skutočnosť, ju podľa žalovaného nebude možné v rámci konečného rozvrhu uspokojovať aj s poukazom na ust. § 86 ods. 1 ZKR.

18. Napokon žalovaný vo svojom vyjadrení zdôraznil, že ako správca konkurznej podstaty, má právo v súdnom konaní na právnu pomoc, resp. na právne zastúpenie advokátom. V danom prípade sa nechal zastúpiť z dôvodu kolízií pojednávania s tým, že je na vlastnom uvážení žalovaného, či svoje právo na zastúpenie ako účastníka konania, využije alebo nie. Zároveň žalovaný poukázal aj na to, že samotný ZKR stanovuje, že na konkurzné konanie (obsahuje aj spory vyvolané konkurzom) sa podporne použije Občiansky súdny poriadok, a teda aj jeho princípy, vrátane zásady úspechu, ktorá priznáva úspešnému účastníkovi náhradu trov konania, ktoré počas konania vynaložil.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

20. Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), odvolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p., na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

21. V zmysle ust. § 147 ods. 1 ZSP, právo predpísať poistné sa premlčí za desať rokov odo dňa jeho splatnosti, ak tento zákon neustanovuje inak. Právo vymáhať poistné sa premlčí za šesť rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa poistné predpísalo (ust. § 147 ods. 3 ZSP).

22. Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 a § 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

23. Na základe ust. § 32 ods. 1 ZKR, každú prihlásenú pohľadávku správca porovná s účtovnou a inou dokumentáciou úpadcu. zoznamom záväzkov, prihladne na vyjadrenia úpadcu a iných osôb a vykoná aj vlastné šetrenie. Ak pri skúmaní zistí, že pohľadávka je sporná, je povinný ju v spornom rozsahu poprieť. Prihlásenú pohľadávku je oprávnený poprieť správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Ak ide o pohľadávku orgánu, inštitúcie alebo agentúry Európskej únie, nie je možné popierať právny základ a výšku určenú orgánom, inštitúciou alebo agentúrou Európskej únie (ust. § 32 ods. 2 ZKR). Podľa § 32 ods. 9 ZKR, veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde. Podľa ust. § 32 ods. 19 ZKR, pohľadávka určená právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci sa v určenom rozsahu považuje za zistenú.

24. Odvolací súd zo spisu zisťuje, že žalobca na základe rozhodnutí predpísal poistné, ktoré nadobudli právoplatnosť pri pohľadávke č. 3/1 dňa 05.06.2006; pohľadávke č. 3/2 dňa 20.09.2006; pohľadávke č. 3/4 dňa 27.04.2007, a pri pohľadávke 3/5 dňa 15.08.2007. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že uplynulo 6 rokov od právoplatnosti predmetných rozhodnutí. Nakoľko žalobca svoje právo vymáhať nijako neuplatnil u príslušných orgánov, resp. nepreukázal uplatnenie tohto práva u príslušných orgánov, uplynutím 6 rokov od právoplatnosti príslušných rozhodnutí, ktorými sa poistné predpísalo, uplynula premlčacia doba uvedená v ust. 147 ods. 3 ZSP, a to ešte pred vyhlásením konkurzu, t. j. dňa 27.08.2013. Preto sa najvyšší súd stotožňuje s právnym názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici,

ktorý v napadnutom rozsudku konštatoval, že popretie pohľadávok správcom z dôvodu premlčania vymáhania v zmysle § 147 ods. 3 ZSP, je vznesením námietky premlčania zo strany žalovaného. Vzhľadom na účinky premlčania tak nedochádza k zániku pohľadávok, avšak pre premlčanie práva ich vymáhať, nemôžu byť v rámci konečného rozvrhu uspokojované. Je zrejmé, že žalovaný pri výkone svojej správcovskej činnosti postupoval správne, ak žalobcom uplatnené pohľadávky poprel. Žalovaný pri popieraní pohľadávok nenamietol právny dôvod ich vzniku, ale vzniesol námietku ich premlčania, a to dôvodne.

25. Na základe uvedeného skutkového a právneho stavu, so zreteľom na skutočnosť, že určenie popretej pohľadávky je upravené ZKV, ktorý špeciálne upravuje postavenie prihlásených exekúovaných pohľadávok /kedy nie je možné pripustiť aplikáciu Exekučného poriadku a Občianskeho zákonníka/, žalovaný pri výkone svojej správcovskej činnosti postupoval správne, ak žalobcom uplatnené pohľadávky poprel a súd prvej inštancie vyvodil správny právny záver, keď žalobu zamietol.

26. K námietke žalobcu týkajúcej sa trov právneho zastúpenia, ktoré považuje za neúčelne vynaložené s poukazom na problematiku a zložitosť konania, ako aj na to, že žalovaný má právne vzdelanie, odvolací súd uvádza nasledovné. Ako pasívne legitimovaný účastník konania má správca rovnaké procesné práva a povinnosti, aké majú ostatné fyzické aj právnické osoby ako účastníci súdneho sporu. Preto je správca oprávnený v konaní dať sa zastúpiť právnym zástupcom, ktorého si zvolí bez ohľadu na zložitosť veci. Zástupcom môže byť aj advokát.

27. Za služby právnej pomoci je advokát oprávnený (a povinný) účtovať si odmenu, náhradu hotových výdavkov, ako aj náhradu za stratu času v súlade s úpravou, uvedenou vo vyhláške č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Takáto odmena za zastupovanie v konaní právnym zástupcom tvorí jeden z druhov trov konania.

28. Odvolací súd dodáva, že právny zástupca žalovaného bol aktívny v konaní, bránil jeho záujmy tak vo svojich vystúpeniach na pojednávaniach, ako aj podaniach, adresovaných súdu za žalovaného, to znamená, že za poskytnuté právne služby mu prináleží zodpovedajúca odmena, ktorá spolu s hotovými výdavkami a náhradou za stratu času tvorí tie trovy konania, ktoré musí nahradiť neúspešná strana sporu.

29. Odmena správcu konkurznej podstaty nie je totožná s odmenou advokáta. Ak advokát zastupoval účastníka konania, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, komu bola uložená náhrada trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. Tropy právneho zastúpenia boli zákonným postupom a v zákonom stanovenej lehote uplatnené a vyčíslené, preto niet dôvodu, aby náhradu týchto trov súd úspešnému účastníkovi nepriznal (sp. zn. III ÚS 104/2008, sp. zn. I MObdV/10/2006).

30. S poukazom na to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový a právny stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12.03.2014, č. k. 23S/336/2013-43, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 a § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou v odvolacom konaní bol žalovaný, ktorému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania.

32. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd

nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.). Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie.